OSNOVNA ŠOLA
NARODNEGA HEROJA RAJKA
HRASTNIK

ŠOLSKI ČASOPIS

PRIGODNIK 3

APRIL 2016

KAZALO

UVOD **4**

Z ODPRTIMI OČMI **5**

CŠOD 8. razred 5

Devetošolci na pohodu Šmohor–Kal–Hrastnik 7

Tehnični dan 8

Osmošolci na pohodu na Kum 9

Naravoslovni dan 9

Po poti kulturne dediščine – Gorenjska 11

Ekskurzija na Dolenjsko 13

VEMO, ZNAMO, ZMOREMO! **14**

Ekipno prvenstvo v atletiki 14

Halloween Dance 15

Otroški parlament »Pasti mladostinštva« 16

Torba, ali si pretežka? 19

Ekskurzija Piran 20

Prekletstvo zelenih štunfov 21

Naši kajakaši 22

PREPLET BESED ODSTIRA SVET **24**

ŽIVLJENJE 24

ŠKODA 24

MOŽGANI 25

NOS 25

ŽIVLJENJE 25
ROKA 26
OČI 26
NOVEC 27
BESEDA 27
VOLK IN LISICA 28
Prijateljstvo na preizkušnji 29
Veleljubezenska zgodba 30
SUMMER 31
UNDER THE FEAR 32

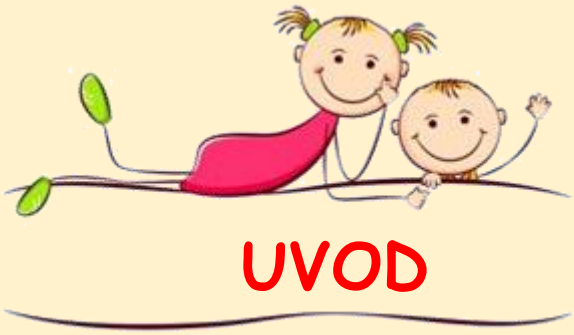

Končno smo ga dočakali, naš letošnji Prigodnik – zahvaljujoč vsem, ki ste se trudili in pridno pošiljali svoje prispevke. V njem boste izvedeli marsikaj o življenju in delu naše šole: kaj vse počnemo ob rednem pouku, s čim vse se ukvarjamo, kaj vse smo doživeli ter kaj vse smo ustvarili. Tokratna številka namreč ponuja tudi razširjeno literarno rubriko. Prijetno branje vam želimo!

Uredništvo

Z ODPRTIMI OČMI

CŠOD 8. razred

V ponedeljek, 14. septembra 2015, smo se osnovnošolci ob 7.15 zbrali pred šolo, kjer smo naložili kovčke in torbe v avtobus ter se poslovili od staršev. Poslovit se je prišla tudi gospa ravnateljica. Ob 7.30 je avtobus odpeljal proti domu CŠOD Ajda, ki se nahaja na Koroškem, blizu vasi Libeliče, na Libeliški gori.

Na cilj smo prispeli okrog 12.30. Najprej smo odložili prtljago in se namestili v sobe. Sledil je uvod v tedenske dejavnosti in kosilo. Po jedi smo imeli še nekaj časa za namestitev in pogovor s sošolci.

Glavna tema tedenskih dejavnosti je bila prva pomoč. Učenci smo bili razdeljeni v tri skupine. V naši skupini smo se s pomočjo odličnega učitelja Dušana najprej seznanili s postopki oživljanja. Začeli smo s teoretičnimi dejstvi in napotki, kako pristopiti k poškodovancu. Nato smo se lotili praktičnega preizkusa na lutki. Ta je bil precej zahteven, saj smo se morali res truditi, da smo gibe pravilno in učinkovito izvajali. Novim spoznanjem je sledila večerja, tej pa večerna animacija, ki je bila prav tako povezana s prvo pomočjo.

Tako se je dan prevesil v večer – po pogovoru in družabnih igrah smo se pripravili za spanje. Prvo noč pa je bilo težko zaspati, saj smo bili vsi zelo nemirni in tako so morali učitelji veliko dežurati po sobah.

Torkovo jutro se je začelo ob 7.30, ko so nas učitelji zbudili. Čas je bil za jutranjo telovadbo, ki ji je sledil zajtrk. Dnevni urnik je bil zaradi slabega vremena spremenjen. Ker je to pomenilo odpoved vožnje s kanuji, smo bili kar malo razočarani. Nadaljevali smo s poukom, ki je bil

načrtovan za četrtek. Glavna tema dnevnih dejavnosti so bili ugrizi in piki živali. Najbolj zanimiv del tega dne pa so bile večerne igre. Namesto večerne animacije smo namreč lahko ostali zunaj in igrali različne športne igre. To je bil najlepši večer in vsi smo bili zelo zadovoljni. To noč, in vse naslednje, smo bili manj nemirni, zato je bilo vse bolj enostavno – predvsem za učitelje. Ker pa nesreča nikoli ne počiva, si je naslednje jutro sošolka zlomila gleženj ob padcu po stopnicah. Učitelji so jo peljali k zdravniku, kjer je dobila mavec, vendar je kljub temu ostala z nami.

V četrtek smo po zajtrku odšli na pohod proti Dravi, saj je napočil dan za vožnjo s kanuji. Ko smo prišli do reke, smo zagledali veliko leseno hišo in velik prostor za piknike, kjer smo si kasneje privoščili tudi kosilo. Prostemu času so sledile nove dejavnosti, tokratna tema so bila vozila.

Naučili smo se veliko uporabnih zadev – od uporabe vozil do različnih vrst le-teh. Po malici in družabnih igrah smo se nestrpno pripravljali za spanje, saj je bila pred nami zadnja skupna noč.

Napočilo je petkovo jutro in s tem zadnji dan našega letovanja. Vsi smo pripravljali prtljago in hiteli, saj smo bili nestrpni. Ko je pripeljal avtobus, smo kovčke znosili nanj in odšli še na zadnji del predavanj. Tokratna tema: opekline in poškodbe z elektriko. Naučili smo se, kako ukrepati ob opeklinah in morebitnih poškodbah v povezavi z elektriko. Sledilo je kosilo in zaključek šole v naravi – bili smo pohvaljeni in prejeli kar precej priznanj. Nato smo odšli na avtobus in se opravili na pot proti Hrastniku. Vzdušje na avtobusu je bilo odlično, saj smo se veselili snidenja z domačimi. Seveda pa je bilo prisotne tudi nekaj žalosti ob koncu naših skupnih vragolij. Ko smo prišli v Hrastnik, so nas pričakali starši.

Teden je minil hitro, saj smo se imeli zelo lepo. Spoznali smo veliko novih prijateljev, razvilo pa se je tudi nekaj novih ljubezni. Teden, ki smo ga preživeli skupaj, je bil čudovit. Dokazali smo, da lahko skupaj preživimo pet lepih dni, pa čeprav smo med seboj tako različni. Šola v naravi je odlična priložnost za spoznavanje prijateljev, druženje z njimi in odmik od tehnologije, ki vedno bolj prednjači v našem življenju.

Aljaž Hočevar, 8. b

Devetošolci na pohodu Šmohor–Kal–Hrastnik

Pri uri športne vzgoje so nas učitelji razveselili z novico, da bomo imeli v petek, 2. 10. 2015, športni dan. Poglavitni razlog za veselje je bil seveda pouka prost dan. Smer pohoda je bila Laško–Šmohor–Kal–Hrastnik. Na dan odhoda smo se učenci zbrali na šolskem dvorišču, od koder nas je avtobus odpeljal v Laško.

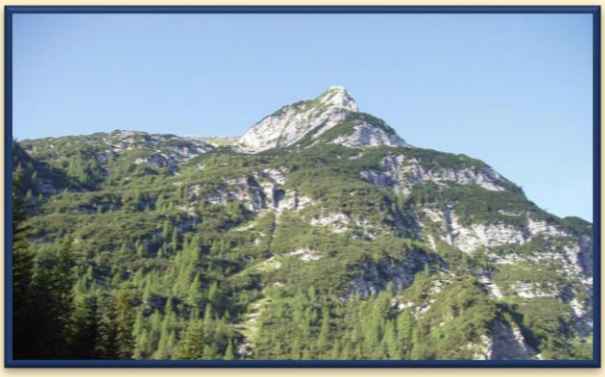

Z glavne ceste se je pot začela precej hitro vzpenjati. Večina učencev ni vedela, koliko poti je še pred nami in kje bo naš prvi cilj – Šmohor. Pot do vrha ni bila naporna, saj smo večinoma hodili po cesti. Ves čas smo

kramljali, se veselili in se vsake toliko časa pri učiteljih pozanimali, koliko poti nas še čaka. Končno smo zadovoljni zagledali kočo. Privoščili smo si postanek, si malo odpočili in se okrepčali za nadaljevanje pohoda. Tlakovana pot nas je vodila do gozda, tej gozdni poti pa še doooolgo ni in ni bilo videti konca. Vsa naša vprašanja so bila približno enaka: »Ali je še daleč?« Noge so nas pošteno bolele in še komaj držale pokonci. A s pogovorom smo kljub temu veselo premagovali ovire. Po dolgi in naporni poti smo le prispeli na Kal. Izčrpani, a srečni, da smo končno na cilju, smo popadali po klopeh, pojedli malico in si malce odpočili. Vendar poti še ni bilo konec, čakal nas je še povratek v Hrastnik. Hoja navzdol je bila za utrujene noge še bolj naporna. Vsi smo tarnali in se pritoževali, a se kljub temu srečno vrnili nazaj na šolsko dvorišče.

Klemen Kačič, 9. a

Tehnični dan

V četrtek, 10. 9. 2015, smo imeli učenci 9. razredov tehniški dan. Ob 7.30 smo se zbrali v učilnicah in vsak razred se je razdelil v dve skupini.

Tema tehniškega dne je bila arhitektura – lahko smo izdelali maketo enega ali več prostorov hiše/stanovanja, ali pa naredili plakat o splošni arhitekturi.

Večinoma smo se vsi lotili maket. V manjših skupinah po 4–6 učencev smo izdelovali makete vseh tipov prostorov, vseh mogočih oblik, iz najrazličnejših materialov. Nekaj teh smo dobili v šoli, večino, od škatlic, vrvic, barv do blaga in polnila, pa smo prinesli od doma.

Že po prvih dveh šolskih urah so se začeli kazati plodovi naše domišljije – bazeni na strehah stavb, spalnice s prehodom na vrt … Narejeno smo po malici še dopolnili in preoblikovali. Do konca četrte šolske ure smo že skoraj vsi zaključili z izdelavo maket in jih razstavili.

Po štirih urah rezanja, razmišljanja, oblikovanja in šivanja nas je čakalo še pospravljanje, del, ki se ga ni nihče preveč veselil. A tudi pri tem opravilu smo se navsezadnje zabavali.

Ko je bilo delo opravljeno, smo še malo občudovali svoje umetnine in se tiho pogovarjali do konca zadnje ure.

Dan je minil v duhu medsebojnega sodelovanja, ki je pripomoglo k nastanku čudovitih izdelkov.

Ana Kovačič, 9. b

Osmošolci na pohodu na Kum

V petek, 2. 10. 2015, smo se osmi razredi odpravili na najvišjo zasavsko goro – Kum. Ob osmi uri smo se zbrali na šolskem dvorišču in se z avtobusom odpeljali do železniške postaje. Pot smo nadaljevali peš, po strmem klancu, zato smo se zelo utrudili. Z bolečimi nogami smo ob enajstih končno prispeli na cilj. V koči smo si naročili čaj in razno hrano ter se zabavali na igralih. Najbolj zanimivo se mi je zdelo, da imajo na Kumu osla. Ker je Kum najvišja gora Zasavja, lahko z vrha vidimo velik del Slovenije. Ob dvanajstih so nas učitelji prešteli, nato pa smo odšli nazaj v dolino. Med hojo smo se smejali in zabavali, čeprav smo bili že precej izmučeni in utrujeni. Okrog treh smo se z avtobusom odpeljali nazaj na šolsko dvorišče in nato odšli domov. Na pohodu smo se imeli super, saj smo na tak način skupaj preživeli veliko časa.

Timotej Klanjšek, 8. b

Naravoslovni dan

V četrtek, 8. oktobra, smo se sedmošolci odpravili na težko pričakovano ekskurzijo v Šempeter.

Gozdna in geološka učna pot

Po učni gozdni poti nas je popeljal vodič Matija. Vzpenjali smo se v klanec, na vrhu pa nas je pričakala ravnina. Vodič Matija nam je pri vsaki od dvanajstih točk povedal veliko o naravi in živalih. Videli smo tudi drvarnico, lovsko opazovalnico in hranilnico za srne. Fantje so nabirali kostanj, nekateri pa so poskusili kar surovega. Potem smo se spustili po klancu navzdol do turističnega doma.

Jama Pekel

Ko smo prišli iz gozda, smo se odpravili še v jamo, kjer nam je vodič Miha povedal vse o stalagmitih, stalaktitih in oblikah kapnikov. Globlje ko smo šli, nižja je bila temperatura. Videli smo Suwin rov, kjer se je pred leti ponesrečil jamar. To je bil tudi razlog, da so jamo za nekaj let zaprli. Nekaj časa smo hodili med kapniki in prišli do velikega slapu. Za nekaj minut nas je vodič pustil v temi, da smo lahko začutili, kako je živeti v jami. V temi smo lahko slišali slap, pretakanje vode in tudi kapljanje. Naš razred je prvič utihnil vsaj za minuto. Ko so se luči prižgale, smo se počasi odpravili po stopnicah navzgor. Ogleda jame je bilo konec in počasi smo se odpravili do avtobusov.

Rimska nekropola

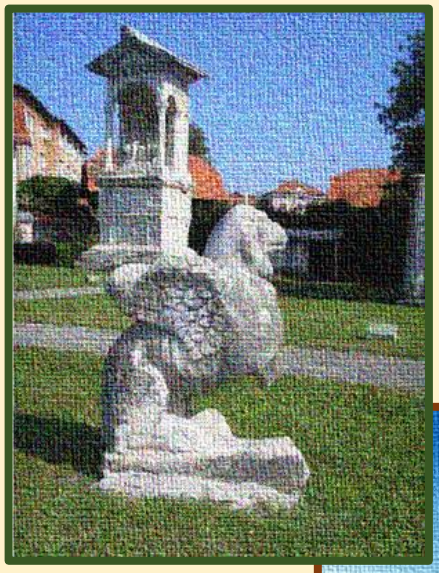

Vodička Barbara nam je razkazala rimsko pokopališče. Rimljani so umrle upepelili in jih poslali v onostranstvo k bogu Hetu. Zraven žare so pustili tudi denar, obleke in hrano, saj so verjeli v posmrtno življenje. Na grobnicah so bili izrezani reliefi iz pohorskega marmorja. Vodička nam je povedala, da je leta 1952 neki kmet med sajenjem drevesa našel kip sedeče ženske. Vse grobnice so imele pod imeni narisane tudi dele zgodb, ki so bile podobne bodisi vzroku smrti bodisi življenju pokopanega.

Larisa Kačič in Zala Benko, 7. c

Po poti kulturne dediščine – Gorenjska

Prešeren Ferencz.

Z začetkom letošnjega šolskega leta smo osmošolci zelo zadovoljni, saj smo doživeli že veliko lepega, zanimivega in poučnega. En teden smo preživeli v šoli v naravi, obiskali smo Cankarjev dom in Narodno galerijo v Ljubljani, 8. oktobra pa smo se odpravili na Gorenjsko.

Najprej smo obiskali Prešernov gaj. To je park, v katerem je pokopan France Prešeren. Njegov spomenik je sprva stal nekje v kotu, po približno dveh letih pa so zbrali denar in mu postavili nov nagrobnik, ki je eden največjih prostostoječih nagrobnih spomenikov 19. stoletja na Slovenskem.

Pot nas je nato vodila do Prešernovega spominskega muzeja. V to hišo se je naš največji pesnik preselil, ko je bila v šesto odobrena njegova prošnja za samostojno advokaturo v Kranju. Družbo sta mu delala sestra Katra, ki je zanj skrbela, in Andrej Rudolf, sin Andreja Smoleta. V nekdanji pesnikovi sobi je zelo dobro ohranjeno pohištvo. Videli smo predalnik, mizico s predalom, dva stola, kopijo pozlačenega svečnika, omaro, stoječo uro in posteljo, na kateri je Prešeren 8. 2. 1849. leta umrl. Zanimiv je bil tudi portret Primičeve Julije, Prešernove neuslišane ljubezni. O njegovem življenju je v Spominih na Prešerna pisala Ernestina Jelovšek, njegova nezakonska hči, ki jo je imel z Ano Jelovšek.

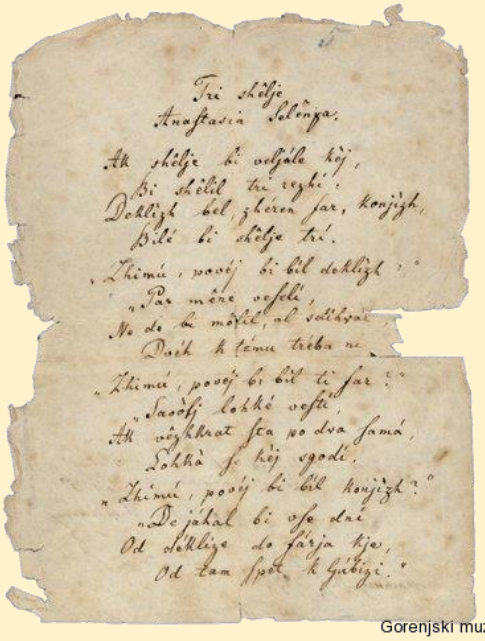

Gorenjski muzej

Po odhodu iz Kranja smo se napotili v Doslovče, kjer stoji Finžgarjeva domačija, kajža. Ob 100-letnici njegovega rojstva je postala muzej. Hiša, ki se je nekoč imenovala Pri Dolencu, je majhna, preprosta, revna in ima nizek strop. Finžgar je bil odličnjak in oče je ves svoj denar dal za njegov študij. Med študijem je bil navihan in je rad kaj ušpičil samo zato, ker je bilo prepovedano. Toda kljub vsemu je po devetih letih postal duhovnik. Do 30. leta je pisal poezijo, potem pa se je posvetil prozi in dramatiki. Poznamo ga po zgodovinskem romanu Pod svobodnim soncem. Po izidu tega romana so ljudje svoje otroke poimenovali Iztok oziroma Irena … Zelo smo bili presenečeni nad zvočnim posnetkom, na katerem pisatelj sam pripoveduje o svojem otroštvu in svojem očetu.

Našo pot smo nadaljevali proti Vrbi, kjer stoji Prešernova rojstna hiša. Ta hiša je v primerjavi s Finžgarjevo premožnejša. Ima visok strop, veliko gorenjsko peč z zapečkom, kjer so ljudje radi poležavali, ter veliko pohištva in pripomočkov, kot so likalnik, mlinček za cikorijo, tehtnico, mizo, zidne omarice. Hiša je imela tudi črno kuhinjo, kar je bil znak premožne družine. V Finžgarjevi kajži so jo imeli kar na hodniku. Vodič nam je povedal veliko zanimivosti. Najprej o zapečku, potem pa še, da so ljudje spali v polsedečem položaju, ker so se bali, da jim bo drugače duša ušla ali pa jih bo smrt zadela v srce. Sedaj vemo, zakaj so nekateri ljudje »zapečkarji«, zakaj rečemo, »da je nekdo dušo spustil« in »da je nekoga zadela kap«.

Ana Čeperlin in Anamarija Dečman, 8. c

Ekskurzija na Dolenjsko

V četrtek, 8. 10. 2015, smo odšli na ekskurzijo po Dolenjski. Ob 7. uri smo krenili s šolskega dvorišča in po polurni vožnji prispeli na grad Bogenšperk, kjer smo si ogledali poslopje in muzejske zbirke. Bilo je zelo zanimivo, saj smo izvedeli veliko novega. Pot smo nadaljevali do najstarejšega samostana v Sloveniji, ki se nahaja v Stični. Ogledali smo si križni hodnik, najdaljšo cerkev v Sloveniji, pokazali so nam, kje je knjižnica, kamor ženske nimajo vstopa, različne razstave, freske, videli pa smo tudi faksimile Stiškega rokopisa. Po prijetnem ogledu in težko pričakovanem odmoru smo pojedli še malico. Po obedu smo

krenili proti Muljavi, kjer smo si ogledali domačijo in rojstno hišo enega največjih slovenskih književnikov, Josipa Jurčiča. Predvajali so nam tudi film o njegovem življenju in bivališču. Njegova domača kajža je bila, glede na bivališča, ki smo jih lansko leto videli na ekskurziji po Gorenjski, zelo revna. Ogled je hitro minil, nato pa smo se odpravili še v Rašico, kjer se je rodil Primož Trubar. Ogledali smo si knjigoveško delavnico in poslušali predavanje o avtorjevem življenju in delu. Tako smo preživeli prijeten dan in pridobili veliko novega znanja.

Sebastijan Nuhanović in Luka Oplotnik, 9. b

VEMO, ZNAMO, ZMOREMO!

Ekipno prvenstvo v atletiki

Učenci smo se 9. in 10. septembra na športnem dnevu Atletika pomerili v različnih disciplinah, kot so razni teki, meti, skok v daljino. V sredo, 23. 9. 2015, pa smo se najuspešnejši učenci 7., 8. in 9. razredov odpravili v Celje na ekipno prvenstvo OŠ v atletiki. Na poti smo se ustavili na Dolu, kjer so se nam pridružili še tekmovalci iz Podružnične šole Dol.

V Celje smo prispeli okoli pol dveh, in tekmovalci so se že začeli ogrevati. Prvi teki so bili že ob dveh, ko so dekleta tekla na 60 m. Sledila sta še teka na 300 in 1000 m, medtem pa so potekala še tekmovanja v drugih disciplinah. Najboljše rezultate smo dosegli pri teku na 300 m, saj so bili med najboljšimi petimi kar trije tekmovalci: pri dekletih je zmagala Tija Senica, Matic Hrup in Jan Kellner pa sta pri fantih osvojila 4. in 5. mesto. V skoku v dalino je Endi Bytyqi osvojil 5. mesto. Sabastijan Nuhanović je v suvanju krogle osvojil odlično 2. mesto pri fantih, Brina Prah pa pri dekletih. V metu vortexa je zmagal Gašper Lokošek. V teku na 1000 m je Kristjan Sladič osvojil 1. mesto, Ana Kovačič pa sem bila tretja.

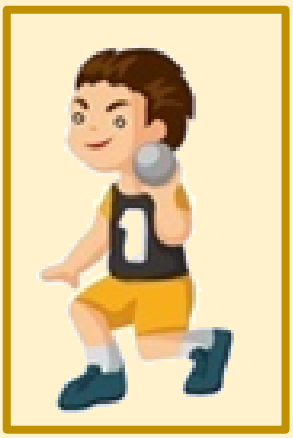

Kot zadnja disciplina je bila na vrsti štafeta 4 x 100 m; za našo šolo so tekla dekleta Hana Blagotinšek, Tjaša Kotnik, Petra Macele in Tija Senica ter fantje Rok Teršek, Matic Hrup, Jan Kellner in Urban Selič. Dekleta so na koncu pristala na 5., fantje pa na 6. mestu.

Na koncu smo vsi stali na zmagovalnem odru – dekleta smo namreč uspešen dan zaključila še z ekipnim 2., fantje pa s 3. mestom, ter tako naši šoli prislužili dva nova pokala.

Ana Kovačič, 9. b

Halloween Dance

V septembru smo učenci devetih razredov naše šole dobili nalogo, da v tem šolskem letu organiziramo šolske plese za učence druge in tretje triade. Ker do sedaj za šolske plese s strani učencev ni bilo pretiranega zanimanja, smo se odločili, da bomo letošnji devetošolci organizirali malo drugačne, tematske plese. Tema prvega, Halloween oz. noč čarovnic, se je vsem zdela mikavna.

Pripravo na ples smo vzeli zelo resno in odgovorno, saj smo z načrtovanjem začeli že v začetku oktobra. Postavili smo si okvirne cilje, razdelili naloge in pričeli s pripravami na ples. Sodelovali so skoraj vsi učenci iz 9. a in 9. b razreda. Izdelali smo plakate, izrezovali okraske, rezljali buče, se dogovarjali glede scenarija … Učence smo preko plakatov, okrožnic, oglaševanja na spletni strani šole in socialnega omrežja Facebook vabili na ples.

Čas je minil kot bi trenil in četrtek, 22. 10. 2015, je bil pred vrati. Na dan plesa smo se po pouku zbrali v šolski telovadnici. Za ozvočenje je poskrbela šola, mi pa smo pripravili vse ostalo. Telovadnico smo okrasili z motivi Halloweena, postavili buče, pripravili mize in vse potrebno za ples. Po kakšni uri smo končali in odšli domov.

Uro pred plesom smo se zopet zbrali v telovadnici in uredili še razne malenkosti, saj smo želeli, da bi bilo vse popolno. Čas je hitro tekel in bližal se je začetek plesa. Vsi smo bili polni pričakovanj in v upanju, da bi se dogodka udeležilo čim več učencev.

Ob 17. uri se je ples začel in v telovadnici se je hitro nabralo veliko učencev, pa tudi nekatere učiteljice so se odzvale našemu povabilu. Zelo veliko se nas je tudi našemilo. V telovadnici so se zabavale čarovnice, zombiji, vampirji in še nekatere druge maske. Voditelj Domen je pozdravil vse prisotne in otvoril ples. Za dobro glasbo sta poskrbela Matic in Rina, za animacijo pa so bile zadolžene

Špela, Lea in Živa. S pomočjo drugih devetošolcev so pripravile zabavne igre in izbor za najboljšo masko. Tudi žejni in lačni nismo bili, saj je šola poskrbela za sok in prigrizke.

Tri ure, kolikor je trajal ples, so minile, kot bi mignil, in želja, da bi takšen dogodek ponovili, se je še okrepila. Zato sta mu kasneje v šolskem letu sledila še dva plesa: božični in valentinov.

Nika Špajzer, 9. b

Otroški parlament »Pasti mladostinštva«

V sredo, 24. 2. 2016, smo imeli na šoli občinski parlament, ki je letos potekal na temo Pasti mladostništva. Udeležili so se ga predstavniki oddelčnih skupnosti od 6. do 9. razreda.
Mlade parlamentarce je najprej pozdravila, nato pa parlament tudi vodila, Nika Špajzer.
Učenci so v nadaljevanju prenesli stališča svojih sošolcev, nato pa v razpravi podali še svoje poglede na pasti, ki prežijo na mlade. Navajali so, da jih najbolj zaskrbljuje razširjanje nasilja med mladimi. Ti so v prvi vrsti izpostavljeni spletnemu nasilju. Ugotavljali so, da kljub osveščenosti še vedno preveč časa preživijo pred računalniki, ter da so pogosto nespametni pri uporabi družbenih omrežij. Zavedajo se, da bi morali svoj prosti čas preživeti bolj kakovostno, se več vključevati v interesne dejavnosti in dejavnosti v okviru domačega kraja. Učenci si želijo tudi več časa preživeti v krogu svoje družine. Enotni so bili v mnenju, da mora biti družina prva celica, v kateri poiščeš pomoč, če naletiš na težave. Navajali so tudi, da bi jim odrasli morali predstavljati zgled, prav tako tudi vzorni vrstniki. Poudarjali so, da je zelo pomembno, kakšno samopodobo ima otrok – tisti z nizko so namreč bolj ranljivi. V primeru težav se otroci še vedno najraje zatečejo po nasvet k vrstnikom, včasih pa izberejo tudi druge načine za rešitev težav – samopoškodbe.

Po končani razpravi so se učenci soglasno odločili, da bodo občino Hrastnik na regijskem parlamentu zastopali naslednji učenci:
ALJAŽ HOČEVAR (8. b), NIKA ŠPAJZER IN LEA FAZLIĆ(9. b), JAN ČINŽAR IN ANDREJ BANTAN (9. c).

Letos je bil regijski parlament organiziran v Hrastniku. Mladi parlamentarci iz občin Litija, Litija - Šmartno, Zagorje ob Savi, Trbovlje in Hrastnik so se zbrali v galeriji Delavskega doma Hrastnik v sredo, 9. 3. 2016. Poleg mentorjev so bili prisotni tudi: direktorica Centra za socialno delo Hrastnik, ga. Mirjana Kellner , županja Trbovelj, ga. Jasna Gabrič, in direktor Mladinskega centra Hrastnik, g. Jani Medvešek. Zbrane sta v uvodu nagovorila tudi predsednica OZPM Hrastnik, ga. Marina Kmet, in župan, g. Miran Jerič.

Po poročanju predstavnikov občin je sledila razprava. Sprejeti so bili naslednji sklepi:

1. Uporaba sodobne tehnologije je v današnjem času v življenju posameznika pomembna, zato je prav, da jo uporabljamo, a pri tem je potrebna velika pazljivost oz. prava mera uporabe. Paziti moramo, kaj objavljamo, ter poskrbeti za varovanje osebnih podatkov. Ne smemo dajati negativnih komentarjev ali izvajati spletnega nasilja. Predvsem pa na račun tehnologije ne zanemarimo druženja s prijatelji v resničnem življenju.
2. Drogam, alkoholu in cigaretam recimo odločen "ne" ter pazimo pri izbiri družbe. Starši naj bodo s svojim načinom življenja zgled.
3. Vpliv prijateljev, sošolcev, vrstnikov in družbe je velik. Zbadanje, zmerjanje, norčevanje in nasilje lahko vodijo do hudih posledic – samopoškodb, motenj hranjenja, depresije in samomorov. V takšnih primerih je potrebno poiskati pomoč.
4. Pastem mladostništva največkrat podležejo mladi z nizko samopodobo. Bodimo jim opora.
5. O težavah se je potrebno pogovarjati in jih razreševati.
6. Pomembno je, da v primeru stiske poiščemo pomoč – pri starših ali skrbnikih, pri prijateljih, učiteljih, socialni delavki, pokličemo lahko tudi na telefon TOM ali se zatečemo na Unicefove Varne točke.
7. Starši igrajo pomembno vlogo. Mladi potrebujejo njihovo podporo, razumevanje in čas (več pogovora).
8. Bolj se moramo zgledovati po sošolcih in vrstnikih, ki s svojimi dejanji in besedami dajejo pozitiven zgled.

9. Želimo si več predavanj, a ne s strani strokovnjakov, temveč s strani ljudi z dejanskimi izkušnjami (npr. ozdravljeni odvisniki).
10. V življenju si moramo postaviti cilje in stremeti k njim.
11. Prijateljev ne iščimo preko drog in cigaret.

V nadaljevanju so parlamentarci podali še predloge tem za obravnavo na naslednjem otroškem parlamentu:

- begunska kriza in vojne ter naš odnos do tega,
- enakopravnost pri pridobivanju izobrazbe,
- kako mladi vidimo svojo prihodnost (cilji, poklici, odhajanje na delo v tujino),
- sprejemanje drugačnosti,
- pomoč mladih socialno ogroženim ljudem,
- ekologija, onesnaževanje okolja,
- vloga družine,
- pomanjkanje vrednot.

Na koncu so parlamentarci izvolili še predstavnike občin na nacionalnem parlamentu. Ta bo potekal 11. 4. 2016 v Državnem zboru v Ljubljani. Predstavnica občine Hrastnik bo Nika Špajzer.

Torba, ali si pretežka?

V zadnjih letih se čedalje pogosteje sliši, da so šolske torbe pretežke. Z namenom, da bi odkrili, ali je v tem splošno razširjenem mnenju kaj resnice, smo v skupini, ki jo sestavljamo nadarjeni učenci, začeli pisati raziskovalno nalogo.

Pri tem je bil naš največji problem pomanjkanje literature na tem področju. Ugotovili smo, da z malo brskanja po spletu lahko odkrijemo različna priporočila, a večinoma se na brskalniku pojavijo le ponudbe za nakup šolske torbe. Nekaj spletnih strani svari tudi pred posledicami, ki lahko sledijo dolgotrajnemu nošenju pretežke in/ali nepravilne šolske torbe, a nobena od strani ni izrecno pojasnila, kakšne so te posledice. Z namenom, da bi to ugotovili, smo govorili s tremi zdravstvenimi delavkami, ki so nam težave razložile. Pobrskali pa smo tudi po zdravstveni literaturi, a težav, ki jih povzročajo šolske torbice, ni omenjal noben zdravstveni priročnik ali leksikon.

To je porodilo vprašanje, ali je težava šolskih torbic novonastala. V tem primeru namreč niti ne moremo poznati vseh posledic, saj se nekatere lahko pojavijo šele po določenem času.

Da bi preverili težo šolskih torbic, smo razdelili soglasja za sodelovanje med vse učence B-oddelkov. K raziskavi se jih je prijavilo 79. Stehtali smo njihove polne in prazne torbice, odvečne potrebščine, peresnice in njih same.

Raziskovali smo, kakšne težave razkrivajo rezultati našega merjenja in kako se jih da preprečiti. V nalogo smo vložili veliko truda in časa, vendar na koncu lahko rečemo, da je bilo vredno.

Živa Brglez, 9. b

Ekskurzija Piran

Izbrani učenci 7., 8. in 9. razreda smo se v sredo, 30. 3. 2016, odpravili v Piran. Tam smo najprej obiskali Biološki inštitut Slovenije, v katerem preučujejo morje in morske živali. V veliki dvorani inštituta smo imeli predstavitev o delfinih, kjer smo izvedeli zelo veliko zanimivih informacij o njihovem načinu življenja, hranjenja, razmnoževanja in o njihovem življenjskem prostoru.

Izvedeli smo, da delfini živijo tudi pri nas. V slovenskem morju se večinoma selijo, vendar imamo tudi nekaj stalnih vrst delfinov, ki jih lahko opazimo vsak dan, kot je na primer velika pliskavka. Najbolj zanimivo se mi je zdelo, da delfine ločimo s pomočjo hrbtne plavuti, kajti vsak delfin ima drugačno. Hrbtne plavuti delfinov imajo poškodbe od pretepov med delfini ali pa so jih poškodovali ljudje. S pomočjo hrbtne plavuti tudi uravnavajo telesno temperaturo. Delfini se med seboj pretepajo zaradi samic ali pa zaradi hrane.

Po predavanju smo odšli na kopensko razgledno točko. Tam smo dobili daljnoglede in poskušali z njimi najti delfine, a na žalost nismo imeli te sreče. Bili smo kar malo razočarani. Povedali so nam tudi, koliko dela je treba včasih vložiti, da delfina opazijo. Običajno je to po približno eni uri, vendar lahko traja iskanje le-teh tudi po več ur ali celo dni. Po ogledu morja s kopenske razgledne točke smo se odpravili še na ladjico, imenovano Solinarka.

Z ladjico smo se odpeljali do oceanografske boje in nato ob obali Piranskega zaliva. Na žalost tudi na morju nismo imeli sreče in nismo videli delfinov. Spet smo bili potrti, saj smo si delfine resnično želeli videti v živo. Kljub temu smo v dobri družbi preživeli en prijeten in poučen dan. Želim si več takšnih izletov.

Nina Perko, 7. b

Prekletstvo zelenih štunfov

V sredo, 16. 3. 2016, je v Delavskem domu Hrastnik potekala revija otroških gledaliških skupin, med katerimi je bil tudi dramsko-lutkovni krožek naše šole. Njegovi člani so pod vodstvom mentorjev Tadeja Kralja in Anje Kačič pripravili dramsko igro z zanimivim naslovom Prekletstvo zelenih štunfov, ki smo si jo učenci ogledali s še posebnim zanimanjem, in sicer iz dveh razlogov: nastopali so naši sošolci in sošolke, poleg tega pa igra obravnava teme, kot so: prijateljstvo, zaupanje in medsebojna pomoč.

Predstava nam je bila vsem všeč, saj je bila zaigrana v nam domačem zasavskem narečju, pa tudi ker je bilo veliko besed in dialogov, ob katerih smo se lahko nasmejali. Več o njej si lahko preberete v najnovejši številki občinskega časopisa Hrastov list, za boljšo predstavo pa vam ponujamo simpatične fotografije.

Nina Perko, 7. b

Naši kajakaši

Živa Brglez, Luka Oplotnik in Klemen Kavzar dosegajo izjemne rezultate na državni ravni, zato smo jih malo povprašali glede treningov in tekem.

Koliko časa že treniraš kajak?
Živa: 9 let
Luka: 3 leta
Klemen: 9 let

Zakaj si se odločil/a za ta šport?
Živa: Nad tem športom me je navdušil oče.
Luka: Všeč mi je.
Klemen: Enkrat so me starši peljali gledat tekmo v kajaku in kanuju. Nad kajakom sem se tako navdušil, da sem takoj začel trenirati.

Kolikokrat na teden imaš treninge in koliko ur dnevno?
Živa: Treniram 6-krat na teden po dve uri in pol.
Luka: Treniram 6-krat na teden po dve uri in pol.
Klemen: Treniram 6-krat na teden po dve uri in pol.

Živa Brglez

Foto: Mitja Oštrbenk

Luka Oplotnik

Foto: Mitja Oštrbenk

Kako treniraš v zimskem času?
Živa: Kondicijski treningi, fitnes, veslanje.
Luka: Kondicijski treningi, fitnes, veslanje.
Klemen: Kondicijski treningi, fitnes, veslanje.

Si imel/a kdaj kakšne probleme s poškodbami?
Živa: Ne.
Luka: Leta 2014 sem imel počen komolec.
Klemen: Ne.

Kakšna je konkurenca v tvojem športu?
Živa: Konkurenca je srednja.
Luka: Konkurenca je zelo huda.
Klemen: V tem športu je kar močna konkurenca.

Ali imaš kakšnega vzornika v svojem športu?
Živa: Peter Kauzer in Jessica Fox.
Luka: Peter Kauzer, Tine Kancler, Niko Testen in Daniele Molmenti.
Klemen: Peter Kauzer.

Kakšne cilje imaš oz. kaj želiš še doseči v kajaku?
Živa: Doseči želim čim boljše rezultate.
Luka: Cilje imam velike in želim doseči čim več.
Klemen: Imam zelo velike cilje. Želim si doseči kakšen naslov prvaka.

Klemen Kavzar

Foto: Mitja Oštrbenk

Imaš kakšen poseben ritual, ki ga uporabiš pred pričetkom tekme?
Živa: 10 sekund pred štartom se poškropim z vodo po obrazu.
Luka: 20 sekund pred štartom potopim celo veslo v vodo, si zmočim roke in obraz ter usta, 7 sekund pred štartom pa izpljunem vodo.
Klemen: Ne.

Za dobre rezultate in dolgoročni napredek je potrebna motivacija. Kako se motiviraš pred tekmo?
Živa: Enostavno se sprostim in uživam.
Luka: Govorim si:„You are simply the best, better than all the rest."
Klemen: Pred tekmo poslušam glasbo ali pa se pogovarjam s prijatelji – sotekmovalci.

Kateri so tvoji najboljši rezultati?
Živa: 1. mesto na državnem prvenstvu v sprintu, 1. mesto na državnem prvenstvu v spustu, 2. mesto na državnem prvenstvu v slalomu, 9. mesto na ECA junior cup.
Luka: 1. mesto na državnem prvenstvu v Solkanu (spust), 2. mesto na državnem prvenstvu v Radovljici (spust), 2. mesto na državnem prvenstvu v Solkanu (slalom).
Klemen: 3. mesto na ECA junior cup, 1. mesto na državnem prvenstvu v klasičnem spustu, 1. mesto na državnem prvenstvu v sprintu in še veliko dobrih rezultatov.

Želimo vam še veliko športnih uspehov!

Nika Špajzer, 9. b

PREPLET BESED ODSTIRA SVET

ŽIVLJENJE

Življenje je kakor oblak,
ki včasih drvi kot potniški vlak.
Enkrat je črno, drugič pa belo,
prav tako ni vedno veselo.

Če v življenju je napačna vsebina,
lahko hitro nastane praznina.
Takrat mogoče pride kdo
in ti ponudi roko.

Včasih lepo bi bilo krila imeti
in nekam daleč
svobodno odleteti.

Ana Čeperlin, 8. c

ŠKODA

Škoda, da se naloge
ne pišejo same,
jaz pa bi imel čas za TV reklame.

Škoda, da v šolo
ne hodijo naši kloni,
jaz pa bi dan preživel pred različnimi
zasloni.

Včasih res me prime,
da bi pisal rime,
ker pa mi to ne gre,
si raje vzamem čas za TV.

Aljaž Kotnik, 8. c

MOŽGANI

Možgani so zgubani starčki, ki so kot genialci.

Določajo nam, ali naj gremo drugam, naj ostanemo tam ali naj gremo čez most v nov dan.

Vedo, kaj roke, noge in oči delajo, če pa ne, del možganov odpove.

To je za zdaj vse; ker imam v možganih samo še »luft«, bom šla raje na čuft.

Lina Golotić, 6. a

NOS

Nosu gre najbolj v nos

kak neslan štos.

K sreči se to malokdaj zgodi,

zato smo srečni vsi!

Če se nos zamaši,

se komunali vedno mudi,

saj posmrkane robčke vržemo v smeti.

Luka Mejač, 6. a

ŽIVLJENJE

Življenje je radost,

življenje je mladost,

življenje je skrivnost,

življenje je norost.

Jasmina Gačić, 8. b

ROKA

Roka je pomemben del mojega telesa.

Ko z njo vržem nogometno žogo,

gre ta v nebesa.

Roka je lahko močna, hitra, majhna ali velika,

moja pa je lepa kot slika.

Z njo pišem, jem in spim,

včasih pa tudi kakšno neumnost naredim.

Najraje vrže rokometno žogo,

saj ko pade v gol,

zatrese golmanovo nogo.

Kadar je utrujena in lena,

z mano zaspi

in se zjutraj spočita zbudi.

Maks Lovrič, 6. a

OČI

Oči vse vidijo,
lahko dobro,
slabo ali pa
nekaj vmes.

Tiste najbolj radovedne
vidijo vse.
Prav ničesar ne spregledajo,
čisto vse vidijo.

Včasih te oči bolijo,
to res prijetno ni.
Takrat se ti jeziš
in nič prav ti ni.

Včasih oči počitka želijo,
ležejo spat
ter te pustijo pri miru.

V očesnih nebesih veljajo za čudo,
saj brez njih ne bi prav nič videl.

Oči pa nečesa sploh ne razumejo:
zakaj jih vsi čudno gledajo,
če se same lesketajo.

Ampak oči so vseeno pomembne,
vsaj za nas, ne vem pa za njih.

Sara Oblak, 6. a

NOVEC

Stari lovec
je naredil edinstven novec.
Odnesel ga je v puščavo
samo za veliko zabavo.
Srečal je tujca dva,
ki brata sta bila.
Videla sta novec,
ponudila sta mu lonec.
Začela sta se veseliti,
zato ju je lovec moral nagraditi.
Dobila sta novec,
zato je te pesmice konec.

Eva Peklar, 6.b

BESEDA

Beseda je lahko nežna
kot dotik mamine dlani,
včasih pa boleča kot zlom kosti.

Beseda ti lahko nasmeh
na obraz pričara,
pa vendar te zlahka tudi razočara.

Njen plamen ne ugasne zlepa
in vse do konca za nami šepa.

A kaj, ko naše solze so prikrite,
pred ljudmi popolnoma so skrite.

Tjaša Kotnik, 8. c

VOLK IN LISICA

Na hribu strmem sedi,
sam sebi nekaj govori.
Lisica z vogala prileti,
zvito se prikrade k volku
in ga ogovori:
»O volk, od kod prišel si ti? Po vsem tem
molku je že čas, da k meni prideš ti.«
Volk vedel je, kaj naklepa lisičica,
vsa prebrisana.
»Zakaj? Da me spet poskušaš ubiti?
Jaz bi ti že zdaj utegnil vrat zaviti.
Zato raje pridi sem, k meni sedi.
Svet je boljši z lepimi pogledi!«
Lisica presenečena vsa k volku odide,
rep okoli njegovega ovije
in kot zvezdica zasije.
Tudi prijaznost se sovražniku v srce zlije.

Živa Tavčar Kunstič, 7. b

Prijateljstvo na preizkušnji
(Doživljajski spis)

Življenje je prekratko za druženje z napačnimi ljudmi. Redko kdaj preskoči iskrica, da nastane trdno prijateljstvo. Z nekom biti takšen, kot si, je verjetno nekaj najlepšega. To pa je mogoče le s prijatelji. Zato je treba prijateljstvo negovati. Ko si v stiski, se lahko obrneš na svojega najboljšega prijatelja. Pogosto pa se prijateljstva znajdejo na preizkušnji.

Tudi sama sem že doživela nekaj takih trenutkov. Že kar nekaj časa imam zelo dobro, najboljšo prijateljico. Nekega dne smo bili s sošolci na pohodu. Že večkrat sem dobila občutek, da naju želi nekdo razdvojiti. Ta »nekdo« je bila najina sošolka.

Tega dne se je ves čas zadrževala okrog mene, z namenom, da me pridobi na svojo stran. Moja prijateljica je to opazila. Videlo se je, da ji ni vseeno, saj se je bala, da bo ostala brez najboljše prijateljice. Tudi jaz je nisem hotela pustiti na cedilu. Ko pa sem stopila k njej, se ni več hotela pogovarjati z mano. Bila sem žalostna in bilo mi je žal, da sem se pustila zavesti.

Po nekaj dneh, ki so se mi zdeli neskončno dolgi in prazni, je spet posijalo sonce na najino prijateljstvo. Kljub podkupovanju z dragimi predmeti se nisem omehčala, kajti največji zaklad je pravo prijateljstvo.

Melanija Šentjurc Vesić, 6. c

Veleljubezenska zgodba

Zgodba se dogaja v dveh kraljestvih, ki sta bili več desetletij v vojni za peko tort. A vendar sta se dve osebi, ena iz kraljestva čokoladnih in druga iz kraljestva jagodnih tort, ljubili. To sta bila Romeo in Julija.

Vsako noč se je Romeo na skrivaj pretihotapil k Juliji, da bi skupaj pekla različne vrste tort. Vsako noč sta se skupaj zabavala več ur ter načrtovala, kako bi združila kraljestvi, da bi lahko v miru skupaj pekli najlepše in najokusnejše torte na svetu. Prišel je dan, ko je kralj čokoladnega kraljestva sporočil Romeu, da se bo moral boriti v vojni tort proti hčerki kraljice jagodnega kraljestva, Juliji. Romeo se je upiral in iskal izgovore, saj se je želel boju izogniti. A kralj ga ni poslušal in mu je zgolj ukazal, naj ga s svojimi dejanji naredi ponosnega. Noč pred vojno je Romeo prišel k Juliji. Oba sta bila zelo prestrašena, saj sta se odločila, da bosta naslednji dan hlinila bolezen. Če si bolan, namreč ne smeš peči torte, ker jo lahko okužiš. Ko je napočil vojni čas, sta se kralj čokoladnega in kraljica jagodnega kraljestva spraševala, kje sta njuna otroka. Ko sta izvedela, da sta oba zbolela, nista bila zadovoljna. Da bi se lahko boj kljub temu začel, sta poiskala moškega in žensko, ki sta bila Romeu in Juliji zelo podobna. Tako sta se med seboj borila klona. Medtem je Romeo sam s sabo v sobi igral šah. Nenadoma je zaslišal glasne krike. Pogledal je skozi okno in zagledal mrtvo Julijo. V prepričanju, da je to resnična Julija, se je začel močno jokati. Zapustil je kraljestvo, vzel jagodni preliv in se z njim ustrelil. Tako sta obe kraljestvi spoznali, do česa je vojna privedla. Ko se je resnična Julija zbudila iz spanca in izvedela novico o Romeovi smrti, se je ustrelila s čokoladnim prelivom. S svojo ljubeznijo je namreč hotela biti združena v vanilijevem peklu. Kraljestvi sta se seznanili s tragično novico o smrti potomcev. Skupaj so žalovali in se na koncu spoprijateljili.

Nato so več desetletij, Romeu in Juliji v spomin, pekli torte s čokoladno-jagodnim okusom.

Anže Vidmar, 9. a

SUMMER

Summer and the sun is just fun fun and fun!

I want to swim with sharks and draw summer full of parks.

Love to go to school, but the summer is much more cool!

Summer is very hot, so we feel like the boiling water in the pot.

Lina Golotič, 6. A

I feel shadows everywhere,

And I can't move, I just stare.

But wait, what was that?

I don't see them anymore,

Even when I count from 1 to 4.

And then I realize:

Under the fear is still my pride;

The courage will allways be by my side.

Dominika Zupan, 6. a

UNDER THE FEAR

My heart is beating,
I can only hear my breathing,
and a beating heart,
all from the start.

There's a ghost in front of me,
the black shadow I can see,
I feel it:
the evil spirit.

A zombie is in the cellar down,
I can hear that screaming sound.
And it is not bringing anything good,
it's already in a bad mood.

I feel shadows everywhere,
and I can't move, I just stare.
But wait, what was that?

I don't see them anymore,
even when I count from 1 to 4.

And then I realize:
Under the fear is still my pride;
the courage will always be by my side.

Dominika Zupan, 6.a